

Tuomiolauselma

- 1) Kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista 25.5.1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 1999/44/EY on tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltävänä on sellaista sopimusta koskeva oikeusriita, joka voi kuulua kyseisen direktiivin soveltamisalaan, on tarkistettava aina silloin, kun sillä on käytössään tämän tutkinnan edellyttämät oikeudelliset seikat ja tosiseikat tai kun se voi saada ne käyttöönsä pelkästään pyytämällä selvennystä, voidaanko ostaja luonnehtia mainitussa direktiivissä tarkoitetuksi kuluttajaksi, vaikka ostaja ei olisikaan vedonnut tähän ominaisuuteen.
- 2) Direktiivin 1999/44 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että sen on katsottava olevan sellaista kansallista sääntöä vastaava normi, joka kuuluu sisäisessä oikeusjärjestyksessä kansallisen oikeusjärjestyksen perusteisiin, ja että kansallisen tuomioistuimen on sovellettava viran puolesta kaikkia säännöksiä, joilla varmistetaan kyseisen säännöksen saattaminen osaksi sisäistä oikeutta.
- 3) Direktiivin 1999/44 5 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle säännölle, jonka mukaan kuluttajan on voidakseen käyttää kyseiseen direktiiviin perustuvia oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä ajoissa, sillä edellytyksellä, että kuluttajalla on tämän tiedon antamiseksi määräaika, joka on vähintään kaksi kuukautta siitä, kun hän havaitsi tämän virheen, että annettava tieto koskee ainoastaan mainitun virheen olemassaoloa ja ettei siihen sovelleta todistelua koskevia sääntöjä, jotka tekevät oikeuksien käyttämisen mainitulle kuluttajalle mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.
- 4) Direktiivin 1999/44 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että sääntöä, jonka mukaan virheen oletetaan olleen olemassa tavaran luovutushetkellä,
 - sovelletaan silloin, kun kuluttaja näyttää toteen, ettei myyty tavara ole sopimuksen mukainen ja että kyseessä oleva virhe on ilmennyt eli konkreettisesti paljastunut kuuden kuukauden kuluessa tavaran luovutuksesta. Kuluttajan ei tarvitse näyttää toteen tämän virheen syytä eikä osoittaa, että se johtuu myyjästä
 - voidaan jättää soveltamatta ainoastaan, jos myyjä näyttää toteen oikeudellisesti riittävällä tavalla, että mainittu virhe johtuu seikasta tai perustuu seikkaan, joka on tapahtunut tavaran luovutuksen jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 13.5.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Dimensione Direct Sales Srl ja Michele Labianca v. Knoll International SpA

(Asia C-516/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tekijänoikeus — Direktiivi 2001/29/EY — 4 artiklan 1 kohta — Levitysoikeus — Käsite ”levitys yleisölle” — Jäsenvaltioon sijoittautunut liikkeenharjoittaja tarjoaa tavaroita ostettavaksi ja mainostaa niitä toisessa jäsenvaltiossa internetsivustollaan, mainoslehtisissä ja lehdistössä — Tekijänoikeudella suojattujen huonekalujen kopioiden tarjoaminen ostettavaksi ilman yksinomaisen levitysoikeuden haltijan suostumusta — Tarjoaminen tai mainonta ei johda suojatun teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden ostamiseen)

(2015/C 236/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Dimensione Direct Sales Srl ja Michele Labianca

Vastapuoli: Knoll International SpA

Tuomiolauselma

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että suojatun teoksen yksinomaisen levitysoikeuden haltija saa mainitun säännöksen nojalla estää kyseisen teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden tarjoamisen ostettavaksi tai niiden kohdennetun mainonnan, vaikka ei olisi osoitettu, että kyseinen mainonta on johtanut siihen, että ostaja Euroopan unionissa on ostanut kyseisen suojan kohteen, mikäli kyseisellä mainonnalla kannustetaan kuluttajia sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseinen teos on suojattu tekijänoikeudella, hankkimaan kyseinen kohde.

(¹) EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.5.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Liettua) – Gazprom OAO

(Asia C-536/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Soveltamisala — Välimiesmenettely — Ei kuulu soveltamisalaan — Ulkomaisten välitystuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Jäsenvaltiossa sijaitsevan välimiesoikeuden antama määräys — Määräys, jolla estetään ryhtymästä menettelyyn tai jatkamasta sitä toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa — Jäsenvaltion tuomioistuinten valta evätä välitystuomion tunnustaminen — New Yorkin yleissopimus)

(2015/C 236/10)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosainen

Valittaja: Gazprom OAO

Muu osapuoli: Liettuan tasavalta

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 44/2001 on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion tuomioistuin tunnustaa ja panee täytäntöön välitystuomion, jossa kielletään asianosaista esittämästä tiettyjä vaatimuksia tämän jäsenvaltion tuomioistuimessa, eikä sille, että se epää tällaisen välitystuomion tunnustamisen ja täytäntöönpanon, koska kyseisellä asetuksella ei säännellä välimiesoikeuden yhdessä jäsenvaltiossa antaman välitystuomion tunnustamista ja täytäntöönpanoa jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

(¹) EUVL C 377, 21.12.2013.